

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*La Torre del
Bisbe segons un
dibuix
a la ploma de
Josep Nuet i
Badia, aparegut
en el llibre del
Camí de Santa
Creu.*

Núm. 228
Maig-juny
2000

CICLE SOBRE BOSCOS DE CATALUNYA

5 maig — Conferència «Les rouredes», per Josep Nuet, a les 20,30 h al local de la SEAS.

7 maig — Excursió a Salarça (Ripollès), visitant els roures d'aquest indret, amb sortida del Parador a les 7 h.

2 juny — Conferència «Les pine-des montanes i subalpines», per Josep Nuet, a les 20,30 h al local de la SEAS.

4 juny — Excursió a Ulldeter (Ripollès), visitant els pins negres d'aquest indret, amb sortida del Parador a les 7 h.

18 juny — Excursió de cloenda de Falgons a Pujarnol (Pla de l'Estany).

MATINALS

21 maig — Excursió a Sant Cebrià de la Móra d'Aiguafreda (Vallès Oriental), amb sortida de la plaça de Verdaguer a les 7 h.

4 juny — Excursió al puig de Cerverís i Balandrau (Ripollès), d'un dia sencer.

ALTA MUNTANYA

20-21 maig — Excursió al Perdiguero (vall de Benasc, Pirineu aragones).

10-11 juny — Excursió a la Grande Casse (Vanoise, Alps francesos).

15-16 juliol — Excursió als Encantats (Pallars Sobirà).

29-30 juliol — Excursió al pic Malet (vall de Benasc, Pirineu aragonès).

MARXA DE REGULARITAT

14 maig — XXVI Marxa de Regularitat de la SEAS a la comarca de l'Anoia. S'enviaran fulls informatius a part.

LES ILLES GALÁPAGOS

19 maig — A les 19 h i dins dels actes de la Setmana de l'Ateneu, conferència amb projecció de diapositives sobre les illes Galápagos a càrrec de Narcís Prat.

SORTIDA DE VETERANS

1 i 2 juliol — Excursió de veterans a Son del Pi i al cim del Teso (Pallars Sobirà).

CICLE D'INICIACIÓ A L'ALTA MUNTANYA

La SEAS inicia un cicle d'iniciació a l'alta muntanya per a joves de 16 a 21 anys amb el nom de "Fulgenci Baños". La primera sortida serà el 21 de maig a les Penyes Altes de Moixeró i la segona serà l'1 i 2 de juliol a les gorges del Freser i Núria. Els interessats poden obtenir informació al local.

LA NECESSITAT D'UN RELLEU GENERACIONAL

En Joaquim Carbonell resumia en el passat butlletí de març-abril l'Assemblea General de la SEAS i es feia ressò de les preguntes de diferents socis i sòcies sobre el relleu generacional a la SEAS, tot puntualitzant: «salvant la participació del jovent de l'Elefant Blanc». Tema vell i força debatut que surt en cada Assemblea després de la darrera etapa de la secció infantil (1993).

Davant d'aquestes preguntes hi ha diferents respostes; la primera és que ja hi ha teòricament jovent a la SEAS, com és el grup de l'Elefant Blanc, que fan sortides, però és estrany que els assistents fessin referència a «la manca de renovació generacional a la Secció». Ens podem preguntar: que no són jovent el grup de l'Elefant Blanc?, si no és així, creiem que hi ha una manca de confiança en aquest grup i això seria greu.

Segona, si la majoria de socis espera una secció infantil, cal tenir present que actualment al nostre poble hi ha una gran oferta en aquest sentit: Grup d'Esplai, els Escoltes, la Parròquia... que faria difícil la seva continuïtat. Com molt bé va dir una sòcia, més que fer una nova secció, el que caldria és col·laborar amb

aquests centres que ja funcionen. Ja hi va haver una temptativa d'apropament fa tres anys amb el grup d'Esplai, quan aquests buscaven un nou local, i malauradament la col·laboració no va arribar a concretar-se.

Quina és la possible solució actual? Algun soci va proposar pagar uns monitors i muntar una secció infantil, si bé, com podeu recordar, aquest recurs també ha estat provat a la SEAS i sense èxit. Seguint el fil de la filosofia de col·laboració amb els altres centres, primer de tot s'hauria de fer una reunió conjunta amb aquelles entitats per a plantejar-se si veritablement és necessari un esforç en aquest sentit. Si és així, l'oferta que pot fer la SEAS a partir, per exemple, de l'Elefant Blanc seria fer diferents cursos: d'iniciació a la muntanya, d'alta muntanya i més endavant d'escalada i d'esquí de muntanya. Però, atenció, només l'acte de fer les sortides pot quedar fred i en acabar el curs, si no hi ha continuïtat o no hi ha un bon ambient en el grup de nois i noies, pot resultar un fracàs important. El problema no és l'oferta que pot fer la SEAS —això és fàcil—, el difícil és que després s'hi trobin bé. Ho sabrem fer?

EL MAL ESTAT DEL PATRIMONI HISTÒRIC DE COLLSEROLA

Joaquim Carbonell i Calders

Soci de la SEAS
i membre del Centre d'Estudis Santjustencs

El passat diumenge dia 23 de gener del 2000 vam pujar a Santa Creu d'Olorda en una de les sortides matinals organitzades per la Secció. No és de l'itinerari de la marxa que us vull parlar, sinó d'un tema molt diferent sorgit arran de la visió de diversos monuments existents al bell mig de la serra de Collserola.

Es tracta del conjunt dels edificis situats al fons de la vall de les Torres (la torre del Bisbe i la torre de Santa Margarida) i el conjunt format per l'església de l'antiga parròquia de Santa Creu d'Olorda i les seves dependències.

La torre del Bisbe, encara dempeus, s'aguanta gairebé per miracle o per l'esforç del seu masover, que malda per mantenir-la sencera sobre el seu cap, però en un estat molt precari, ja que les petites obres que s'hi fan són solament obres per a «tapar forats» i no pas per a consolidar i mantenir la dignitat que l'edifici demana i necessita.

De la torre de Santa Margarida només resten les parets del que fou el mas i els murs i la teulada de l'antic convent de Valldonzella, que està en un estat de

ruïna total. Molts dels lectors del butlletí recordaran que no fa gaires anys encara era habitada i, tot i el seu precari estat, servia com a habitatge dels seus estadants. És una llàstima que aquest antic conjunt monacal, en part romànic, s'hagi deixat degradar d'aquesta manera en tan poc temps.

Ara bé, el paradigma dels laments del meu comentari és Santa Creu d'Olorda. Només els més grans han vist tota l'esplendor del seu conjunt, però ara el seu aspecte és gairebé desolador: l'església, per sort, encara conserva un cert bon estat; la masoveria per fi ha estat restaurada amb vista a mantenir la bona imatge del negoci de venda de begudes i menjars; el conjunt dels allotjaments parroquials està en un estat de total abandó, i molt més ara, amb la recent caiguda del mur de pedra del cantó de ponent, que confereix encara una fesomia més deplorable al lloc; i, per acabar, la masia de can Serra, les ruïnes de la qual, des de la seva posició més alta s'ho miren tot amb la impotència mortal del seu estat.

Santa Creu d'Olorda no es mereix un acabament com el que està patint. De fa molts anys ha estat un lloc de visita i esbarjo per a la gent dels pobles de la rodalia i també per a la gent de Barcelona. El Patronat de Collserola ja fa anys que va arranjar només l'esplanada de davant del conjunt i el forat de

*L'església romànica de Santa Creu d'Olorda.
Fotografia de Joaquim Carbonell.*

l'antiga mina. Però no ha fet mai cap acció en els conjunts arquitectònics. Milers de persones hi van i hi anem molt sovint, i moltes vegades, davant els plats de vianda i els porrons de vi que ens ofereixen allà dalt, som incapaços de veure el que està passant uns quants metres més enllà de la taula que ocupem.

No sé qui té la propietat dels conjunts que he esmentat, però sí que puc manifestar que, sigui qui sigui, és un mal propietari!

El Patronat de Collcerola sembla treballar en una altra direcció, la gent

que es reuneix o passeja per l'entorn o bé se'n lamenta, o bé no ho veu o no ho vol veure. I què fem els centres culturals com el nostre, que tot sovint hi anem i ho veiem? Proposo que en l'àmbit de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i des de la seva delegació de les Vegueries del Baix Llobregat, del Barcelonès i del Vallès Occidental, s'emprenghi una campanya de denúncia i sensibilització del que està passant i es pugui aturar la destrucció total d'aquests edificis.

Dignifiquem el nostre patrimoni històric!

DES DE XILE AMB AMOR

A Jordi Gironès,
president de la SEAS

Benvolgut amic:

Aprofito l'avinentsa i la visita del Pere Anton a Xile, per a passar moltes estones comentant vida i miracles de la SEAS, tot recordant-me, prudentment, que encara sóc a temps de col·laborar-hi. No n'estic gaire segur.

La SEAS de naixement i d'infància —esperançada però ingènua, per dir-ho d'alguna manera— es transforma progressivament i generosament amarrada tant d'aromàtiques essències boscanes com de coordenades tècniques. Un bell miracle que celebro amb fervor, cada vegada que rebo i lleigeixo el Butlletí... besnét del que un llunyà 1934 gosàrem imprimir per primera vegada una dotzena d'al·lucinats.

I des d'aquell miracle, «pel riu n'ha passat molta d'aigua, i la neu ha caigut molts cops», com diu la cançó d'Apel·les Mestres... i el Pere Pruna s'ha tornat un vell somiador, que si bé dedicà moltes hores resseguint muntanyes i glossant el seu amor a la natura, avui està gairebé mancat d'energia, tot i que, mirant enrere, encara recorda com li calgué maldar per a explicar a alguns catalans nascuts a Xile, d'una manera pas-

sable i resseguint un mapa simbòlic, històries i llegendes del racó del món geogràfic on nasqueren i visqueren els seus avis.

Possiblement exagero, però, en el fons, aquesta és la força que m'impulsà durant molts anys a escriure sovint «Catalunya és així» en el Butlletí editat pel Centre Català de Santiago, historietes que, basant-se en realitats vistes i viscudes, estaven barrejades amb bona part de joiosa fantasia.

*Pere Pruna i Gascon a Xile (1997).
Fotografia de Pere Anton Pruna.*

Potser m'he allargat massa per a dir que avui ja no estic en condicions de deixar volar la imaginació, cercant o inventant imatges. Ens fem vells, i tant a l'Ofèlia com a mi, que ja estem girant les darreres pàgines del calendari, només ens resta delit i esma per a admirar les sòlides parets d'una obra, que sospirem perquè segueixi essent petita però preuada joia de la història d'aquest segle de Sant Just, fermament prosseguida per generacions de dones i homes com els de la SEAS.

Adéu, estimat Jordi. Fes arribar als amics que encara em recordin —si en resten— la meva fervorosa salutació, mentre et prego que, en nom de l'Ofèlia i meu —si encara figurem com a socis als registres de la SEAS— acceptis un xec per a «una cadira per cadascú»... cadira que, malauradament, no podrem mai ocupar, però que ja des d'ara ens plau oferir en essència als qui s'hi asseguin per escoltar devotament alguna historieta o cançó a llaor de Catalunya.

Des de Xile amb amor.

Pere Pruna i Gascon
Febrer del 2000

CANSATS AMB MOLT DE GUST

Fa molts anys que en sentia parlar, de la SEAS, però pel tipus de treball que tenia no veia l'ocasió de participar-hi, tot i que són unes activi-

tats que sempre m'han agradat.

Quan vaig rebre la informació sobre una xerrada i sortida a l'Aleixar vaig pensar: «M'hi apunto, vull provar-ho». Em costava de llevar-me tan aviat l'únic dia que podia dormir una estona més. Estava cansada de tota la setmana i tampoc no coneixia ningú, però tenia ganes d'anar-hi. De seguida vaig veure cares conegudes i d'altres que no coneixia, però que ben aviat van deixar de ser desconegudes.

La sortida va ser força interessant perquè ens anaven explicant la diversa geologia del terreny i les diferents varietats de flora, que, generalment, si vas pel teu compte, desconeixes i no t'hi fixes.

Vam dinar al peu de l'alzina més gran del país —una enormitat— en un ambient molt agradable. I tot i que ens vam passar el dia caminant —a la qual cosa no estic acostumada—, he de reconèixer que va ser un dia *genial*. Al vespre, en arribar a casa «feta pols», em sentia molt a gust, havia esgotat el diumenge, estava cansada, però amb les piles ben carregades per a tornar a la rutina diària.

A passeig les obligacions i les rutines dels diumenges! Si vols fer que una vegada el mes els diumenges siguin diferents, gaudint d'unes vivències noves i molt gratificants, no ho dubtis: *vine amb nosaltres!*

M. Teresa Madirolas

LA SERRA DE LLANCERS

Ferran de la Fuente

Quan vulgueu fruir de l'espectacle d'una gran fageda, aquesta serra, coberta d'un bosc amb exemplars dels més grossos de Catalunya, podria ser un bon referent.

Proposem un itinerari —del coll de Bracons als Hostalets d'en Bas— amb la possibilitat d'escollir diverses variants segons les possibilitats de temps i lloc que tingueu.

Sortireu del **coll de Bracons** —just entre les comarques d'Osona i la Garrotxa— cap al sud, per una pista planera, fins a un petit prat. Ací comença el fondal o petita vall on és situat el bosc de la Grevolosa, famós pels faigs gegantins que s'hi troben. Deixareu la pista i prendreu un corriol que baixa al fondal.

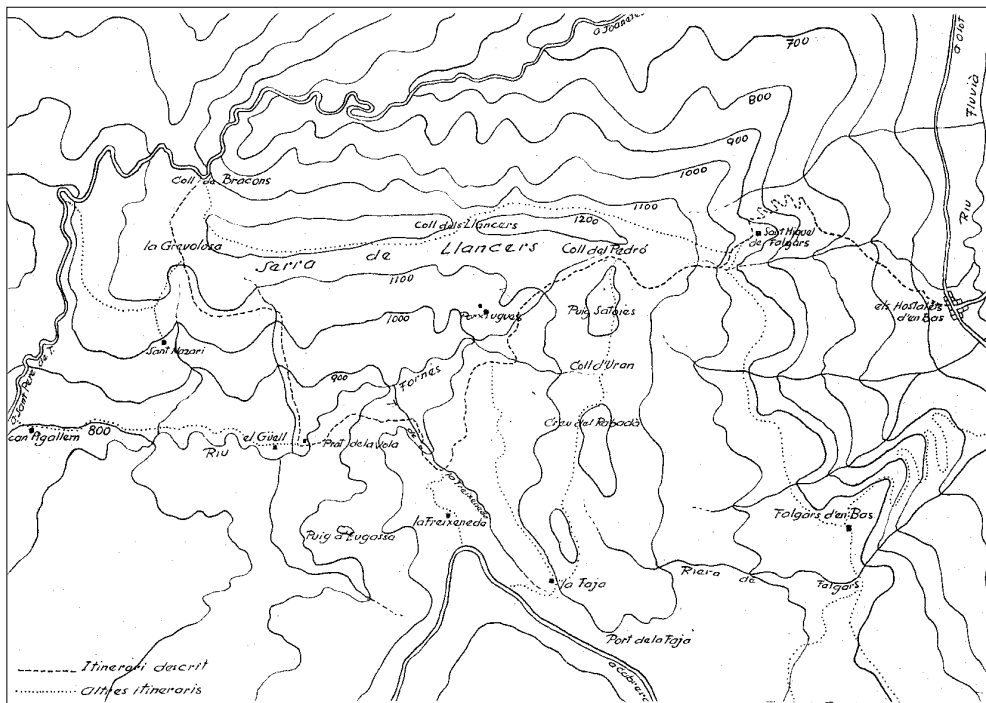
Al cap de 15 min de baixada des del prat, en un espai on el bosc és més net, trobareu la **font de la Grevolosa**. Ací hi ha els faigs més grossos, tres dels quals estan catalogats amb un rètol indicador de les seves característiques. Si baixéssiu pel vessant de la dreta, el corriol —sempre agafant els brançals que surten a la dreta— us duria de nou a la carretera, aproximadament un quilòmetre més avall del coll de Bracons. El segon brançal a l'esquerra us duria al santuari de Sant Nazari.

Prosseguireu l'itinerari prenent el camí que baixa pel vessant de l'esquerra passant pel davant de la font de la Grevolosa, el qual, en uns cinquanta minuts, us durà al fons de la **vall del riu Fornès**, entre les masies del Güell i del Prat de la Vola.

Des d'aquestes masies i cap a ponent, per una pista, es pot arribar a can Pigallem, masia reconvertida en restaurant, i de nou a la carretera del coll de Bracons.

*Faigs al bosc de la Grevolosa.
Fotografia de Ferran de la Fuente.*

Des del **Prat de la Vola** us adreçareu vers llevant travessant el riu Fornès i creuant uns prats; heu de mirar de trobar el corriol, en principi un pèl desdibuixat, que remunta uns lloms. Per damunt del prat uns roures us indicaran la situació del camí que cal cercar. El camí guanya altura suaument pel llom de la muntanya i, després de creuar alguna petita clariana, s'enfonsa en la boscúria del vessant nord del **puig d'Eugassa**.

Uns cinquanta minuts després d'haver creuat el riu Fornès cal estar atents perquè és fàcil errar el camí.

Creuareu una estreta torrentera, i una mica més tard, el camí es bifurca. Preneu el corriol de l'esquerra, que

baixa ràpidament al fons del **torrent de la Freixeneda**, el qual travessareu. Trobareu un filat amb una porta rústica; traspasseu-la i remunteu fins a trobar un camí més ample, que heu de seguir torrent amunt fins a creuar-lo de nou. Ara el torrent queda a la vostra esquerra. Aneu amb compte perquè, en sortir a una petita clariana, heu de deixar aquest camí i cercar-ne un que surt a l'esquerra després de creuar de nou el torrent.

El camí que seguíeu puja fins a la Freixeneda i la pista que, des de la carretera de Vic a Olot, passa per les Perxes i Sant Julià de Cabrera i duu al peu de la cinglera del santuari de la Mare de Déu de Cabrera. Possible tra-

vessia fins a Cantonigròs a través del coll del Bram.

Una vegada creuat el **torrent de la Freixeneda** el camí segueix cap al nord fins a trobar la pista que, procedent de la Faja —al peu de la serra de Cabrera—, passa prop de les **ruïnes de Porxiugues** i s'enfila cap al **coll del Pedró**.

Del coll del Pedró surt un camí cap al sud que a través del puig Satoies, coll d'Uran i puig de la Creu del Rabadà, duu al port de la Faja i la pista a Cabrera.

Reprenent la ruta, baixareu per una inclinada pista entre herba i falgueres, molt abundoses en aquest indret. Fugiu dels camins que porten a Falgars d'en Bas, que veureu al sud en la llunyania, i cerqueu el que porta a Sant Miquel de Falgars, que, a més d'estar senyalitzat amb marques de color vermell, té tendència a inclinar-se cap a l'esquerra. Després de passar per una bonica fageda, arribareu de sobte a una balconada amb una bona vista panoràmica sobre Sant Miquel i els Hostalets d'en Bas, més avall. El camí s'enclota en un ombrívol fondal i, en sortir a un prat situat més avall, troba el camí que des de Sant Miquel puja al coll de Bracons per la part alta de la serra de Llançers. Aquest és el camí més curt per a tornar al coll de Bracons.

Des d'aquesta cruïlla a **Sant Miquel d'en Bas** resten tan sols uns dotze minuts. Poc abans d'arribar-hi trobareu un camí amb les marques del

GR-2, que, procedent de Falgars, recorre tot l'altiplà prop de la cinglera que cau sobre la vall d'en Bas. Preneu el brançal de l'esquerra i de seguida trobareu el camí que s'enfila a la dreta cap al replà situat sota l'ermita. Magnífic panorama de la vall d'en Bas, Puigsacalm, Olot i muntanyes adjacents.

Ultrapassat l'estret que separa el turonet de Sant Miquel, trobareu tot seguit una nova bifurcació. Preneu el camí de la dreta, deixant el GR-2, que duu a can Trona, i en ràpides llaçades us durà fins als **Hostalets d'en Bas**. Prop del poble, unes fletxes de color vermell us indicaran el camí més adequat.

Horaris

Coll de Bracons - la Grevolosa parcial: 0,30 h; acumulat: 0,30 h.

La Grevolosa - Prat de la Vola 0,40 h 1,10 h.

Prat de la Vola - coll del Pedró 2,10 h 3,20 h.

Coll del Pedró - Sant Miquel de Falgars 0,50 h 4,10 h.

Sant Miquel de Falgars — els Hostalets 0,40 h. 5,00 h.

Cartografia

Puigsacalm, escala 1:25.000 (Ed. Alpina)

Osona, escala 1:50.000 (Institut Cartogràfic de Catalunya).

ACTIVITATS DE LA VEGUERIA

Les entitats excursionistes de cadascuna de les vegueries en què es divideix el país s'agrupen aprofitant aquesta demarcació per a mantenir una trobada mensual que serveixi per a establir vincles i coordinar esforços i activitats. La SEAS assisteix a les reunions de la Vegueria del Baix Llobregat representada pel company Vicenç Llàcer.

A continuació detallem una sèrie d'activitats que, a hores d'ara, ja estan anunciades (amb data) per les entitats de la vegueria:

Maig: Setmana de Salut (CE d'Abrera).

Maig: Setmana de Muntanya (CE Pi Tallat).

Juny-setembre: Concurs de Fotografia (CE d'Abrera).

Juny-setembre: Concurs de Fotografia (AE Martorell).

Juny: Concurs de Fotografia (UEC d'Olesa).

Juliol: Estades i Casals d'Estiu (CE Vallirana).

Agost: Campament social (UEC de Cornellà).

Setembre: Aplec de Sant Miquel (UM Eramprunyà).

Octubre: Marxa de Resistència en BTT (UEC de Cornellà).

Octubre: Concurs de Teatre (UEC d'Olesa).

Novembre: Nit de l'Esport (CE d'Abrera).

Novembre: Campament comarcal de Boulder (Grup Exc. Santfeliuenc).

Novembre: El dia 12, «Camins d'avui a la Barcelona de sempre» (UEC de Cornellà).

Novembre: Concurs de Diapositives (UEC de Cornellà).

CAMPAMENTS FEEC

Us detallem els propers campaments de la FEEC per a l'any 2000:

31è Campament General Infantil i VI Campament d'Azimut els dies 20 i 21 de maig, organitzat per la UEC d'Olesa.

24è. Aplec Excursionista dels Països Catalans els dies 12, 13, 14 i 15 d'octubre a la Catalunya Nord (probablement a la Cerdanya), organitzat pel Grup Pirinenc Excursionista Nord-Català.

L'ELEFANT BLANC

David Buenacasa

Recordo una vegada que vaig convèncer el meu pare perquè em comprés un sac de dornir nou a Andorra. Estava mirant els sacs tan increïbles de plomes que hi havia, quan el dependent de la botiga em va preguntar si en volia un d'aquells. Jo, per no espantar el meu pare, vaig contestar ràpidament que no, que aquell sac era massa per a mi. El dependent em va mirar i em va dir: «No se sap mai; potser un dia el necessitaràs»...

Anàvem a 8è d'EGB, quan fèiem les primeres sortides a Collserola el dissabte al matí. Molta gent de la nostra edat encara dormia quan nosaltres érem al salt d'aigua de la Riera o al pantà de Vallvidrera. Els Pirineus, que els dies molt clars vèiem des del turó de Can Pascual, ens semblava que eren a un any llum.

Ja amb disset anys, el destí va voler que els pares d'un amic nostre comprassin una casa a Fórnols, a la serra de Cadí. L'etapa pirinenca no havia fet més que començar; amb les nostres sabatilles esportives per la neu, texans i altra roba d'uns nens que, quan van arribar a dalt del Cadí i van veure tota la Cerdanya als seus peus, es van mirar els uns als altres i van comprendre quina seria la seva

il·lusió per a la resta de les seves vides: els Pirineus els havien corporès.

Des d'aquell moment l'etapa pirinenca es va anar ampliant, amb més i més cims, cada cop més llunyans i de més dificultat, fins que l'estiu del 1994 van decidir anar als Alps a provar sort. La tècnica autodidacta i la fórmula: aventura + alpinisme + joventut + diversió + amistat, els va anar bé, i així conquistaven pics tan importants com el Mont Blanc, el Cervino, l'Eiger, Les Grandes Jorasses, Monte Rosa, Monch, etc.

Estaven preparats per a saltar el *charco* i, així, sense pensar gaire on es ficaven, una tarda de setembre de 1996, a l'Ateneu, decidien anar a pujar al Huascarán, un pic de 6.768 metres als Andes peruans.

Aquests quatre nois, aquí ja socis de la SEAS, van organitzar una autèntica expedició i van aconseguir entre tots el cim d'aquesta muntanya, un fet que demostrava que els somnis es podien fer realitat, només cal que hom ho vulgui.

Aquesta curta però intensa carrera alpinística que s'iniciava ara fa deu anys no ha fet més que començar. Potser no sabem tant com la gent més veterana que nosaltres, però el que sí que volem és transmetre a tots els joves interessats aquesta fórmula que ens ha donat tan bon resultat a nosal-

*Durant una sortida de l'Elefant Blanc.
Fotografia de David Buenacasa.*

tres: aventura + alpinisme + joventut + diversió + amistat.

Aquest any estem fent sortides d'esquí de muntanya i alguna altra activitat oberta a tothom. Algun company ens ha demanat que preparem un petit curset d'alpinisme, i això és el que farem. No som professionals en aquestes coses, només som un grup

d'amics amb ganes de fer coses, però ho intentarem amb força i molt bona voluntat.

Si algun cop heu somiat fer qual-sevol cosa, cal que sapigueu que tot, absolutament tot, és possible. Només cal assolir una bona fórmula. Us hi apunteu?

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de març del 2000

Després de la celebració de la darrera Assemblea General del 5 de febrer, a la reunió d'avui es comenten els temes tractats i es decideix encarar ben aviat els compromisos adquirits sobre l'inici d'algun curs o activitat dirigida a joves d'entre tretze i vint anys, així com la necessitat de contactar amb les entitats del poble que facin activitats per al jovent (com seria el cas del Grup d'Esplai i dels Escoltes).

S'informa sobre la presentació del nou llibre de la SEAS, *Conferències i excursions 1975-2000*, que anirà a càrrec de l'amic Joan Ferran Cabestany i tindrà lloc en la Diada del Llibre del 30 d'abril a can Ginestar.

Es llegeix la darrera i emotiva carta que ens ha enviat Pere Pruna i Gascon des de Xile i es decideix incorporar-la al proper butlletí com a homenatge; essent com és un dels fundadors de l'entitat, se'l mereix àmpliament.

Es comenta el bon ritme de la campanya «Un soci una cadira», dirigida a recaptar fons després de les despeses ocasionades per les obres del local.

JUNTA DE LA SEAS

En l'esmentada Assemblea General Ordinària de l'entitat va tenir lloc la preceptiva renovació de la Junta, en la qual Pere Aceitón substitueix Ferran Obiols. La Junta, doncs, queda constituïda de la manera següent:

President: Jordi Gironès
Secretària: Romi Porredon
Tresorer: Jordi de la Riva

Vocals:
Material: Joan Gironès
Publicacions: Elisabet Bart
Matinals: Josep M. Rius
Vegueria: Vicenç Llàcer
Activitats: Joan Urpinell
Biblioteca: Pere Aceitón
Elefant Blanc: David Buenacasa
Federació: Higini Hernández

HORARIS DEL LOCAL DE LA SEAS

A partir d'ara el local de la SEAS estarà obert dos dies la setmana:

Dimarts, de vuit a nou del vespre.
Dijous, de nou a deu del vespre.
Divendres, de vuit a nou del vespre.

FONS BIBLIOGRÀFIC

Les variants dels senders de gran recorregut (GR) i els de petit recorregut (PR) van augmentant i, sortosament, totes van sortint a la llum. Aquestes publicacions ja tenen actualment una qualitat força acceptable, cosa que ens satisfà i que fa sens dubte més fàcil la seva utilització.

Acabem de rebre la publicació del GR-97 (de la Tordera al Llobregat), que va de Sant Celoni a Abrera i de les dues variants GR-97-1 (de Marata al pla de l'Espinal) i GR-97-2 (Cal-des de Montbui).

Amb tot, cal destacar el poc encert dels editors en publicar aquesta guia utilitzant un color verdós clar per a la totalitat del text, en lloc d'haver-ho fet en negre, una iniciativa gens reeixida.

També hem rebut de la FEEC les següents publicacions:

—Nou sender de petit recorregut inaugurat fa poc a l'entorn del terme municipal de Súria. Es tracta dels següents números:

PR-134 – Sender de Súria

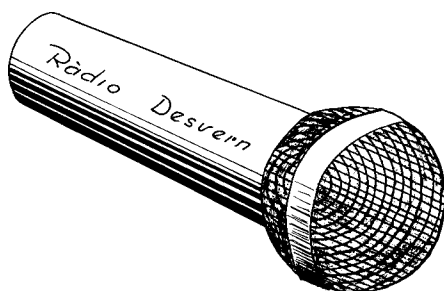
PR-134-1 – Sender variant de Coaner

PR-134-2 – Sender variant d'Argençola

INTERNET

Us recordem que també podeu consultar a internet la nostra plana <http://florsloreto.com/seas>, des d'on podeu fer-nos qualsevol consulta a l'adreça electrònica.

Si teniu adreça electrònica i ens la faciliteu, podreu rebre informacions puntuals i d'interès de la SEAS. Us garantim la no divulgació externa de la vostra adreça personal.

**«L'ONA
EXCURSIONISTA»,
EL PROGRAMA
DE LA SEAS
A RÀDIO DESVERN,
FM 98.1,
CADA DIMARTS DE
19,30 A 20 h.**

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXIII, núm. 228

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Jordi Gironès, Antoni Anguera, Ferran de la Fuente, David Buenacasa i Pau Mora (taula de redacció), Elisabeth Bart (tramesa), Eulàlia Nuet (correcció de textos) i Josep Nuet (disseny i autoedició).

Índex

Portada: La Torre del Bisbe, dibuix de Josep Nuet i Badia	
Calendari	34
Editorial: La necessitat d'un relleu generacional	35
El mal estat del patrimoni històric de Collserola, per Joaquim Carbonell	36
Ens escriuen: Des de Xile amb amor i Cansats amb molt de gust	38
On anem? La serra de Llancers, per Ferran de la Fuente	40
Món excursionista	43
Activitats: l'Elefant Blanc	44
Informació de la SEAS	46

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES